



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 931/2021
29.04.2021 године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Ивановић, адвокат из ..., против туженог „ЋУРДИЋ“ д.о.о. Београд, ради поништаја Анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 182/19 од 01.12.2019. године, у седници одржаној дана 29.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 182/19 од 01.12.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П1 3195/2018 од 30.05.2019. године, ставом првим изреке, прихвата се повлачење тужбе тужиле АА из ..., против туженог „Ћурдић“ д.о.о. Београд за поништај Анекса уговора о раду, сходно одредби члана 202. став 2. ЗПП. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 40.500,00 динара у року од осам дана од дана пријема одлуке, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж1 182/19 од 01.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено решење Основног суда у Нишу П1 3195/2018 од 30.05.2019. године у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију у смислу члана 420. став 1. у вези члана 407. став 1. тач. 3. и 4. и члана 374. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.

72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору из радног односа поднета је 19.12.2018. године.

Како се ревизијом тужиље побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити ревизија у смислу члана 420. ЗПП.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиље одбачена, одбијен је њен захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, док трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом и трећем изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић